

I. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 648, 663 του ΑΚ, 3 παρ. 1 β' του β.δ/τος 16.7.1920, 1 παρ. 2 του α.ν. 539/1945, άρθρου μόνου εδ. γ' του β.δ/τος 376/1971, 2 παρ. 1δ' του β.δ/τος 748/1966, 43 του ν. 1836/1989 και 1 παρ. 1 του ν. 1876/1990, προκύπτει ότι οι οικιακοί μισθωτοί είναι εκείνοι, που, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, παρέχουν στον εργοδότη τις υπηρεσίες τους, οι οποίες αφορούν κατά κύριο λόγο στις οικιακές του ανάγκες, αλλά και στην προσωπική του περιποίηση, ιδίως όταν ο ίδιος αδυνατεί λόγω ηλικίας ή ασθένειας να επιμεληθεί του εαυτού του, ως οικόσιτοι δε οικιακοί μισθωτοί χαρακτηρίζονται εκείνοι, οι οποίοι διαμένουν και διατρέφονται στην κατοικία του εργοδότη. Ο μισθός τους εξαρτάται από τη συμφωνία και μόνο σε περίπτωση που δεν συμφωνήθηκε οφείλεται ο ειθισμένος μισθός [ΑΠ 1397/2006 ΔΕΝ 62 (2006).634=ΕΕργΔ 67(2008).270=ΕΛΔ 50(2009).1395]. Κατ' άλλη διατύπωση, οικιακοί μισθωτοί χαρακτηρίζονται γενικά αυτοί που δεν είναι ενταγμένοι σε επιχείρηση ή εκμετάλλευση, αλλά παρέχουν εξαρτημένη εργασία κατά κύριο λόγο για εξυπηρέτηση οικιακών ή προσωπικών αναγκών του εργοδότη ή των μελών της οικογενείας του. Οι οικιακοί μισθωτοί χρησιμοποιούνται ιδίως για οικιακές εργασίες, όπως είναι οι οικιακοί βοηθοί, οι καμαριέρες, οι μάγειροι, οι κηπουροί κλπ. και διακρίνονται σε οικόσιτους και μη οικόσιτους. Οι δε οικόσιτοι είναι οι οικιακοί μισθωτοί, που διανυκτερεύουν στην οικία του εργοδότη και μόνο σε αυτούς δεν έχουν εφαρμογή οι προστατευτικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας [βλ. και ΑΠ 1123/2007 ΔΕΝ 63(2007).1123 =ΕΕργΔ 67(2008).495=ΕΛΔ 49(2008).1422]. Σημειωτέον όμως ότι και οι οικόσιτοι οικιακοί μισθωτοί δικαιούνται επιδόματα εορτών, σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 1082/80 και το άρθρο 4 παράγρ. 9 της ΥΑ 19040/1981 καθώς και ετήσια άδεια, ύστερα από την επέκταση των διατάξεων του α.ν. 539/1945 και σε αυτούς με το β.δ. 376/1971 και το άρθρο 8 παράγρ. 2 της από 26.2.1975 ΕΓΣΣΕ [ΑΠ 172/1993 ΔΕΝ 49(1993)731, Εφ. Αθ. 1747/1990 ΔΕΝ 48(1992).730]. Περαιτέρω, ως έμμισθοι οικιακοί βοηθοί προσδιορίζονται από την περί ΙΚΑ νομοθεσία ως τα πρόσωπα εκείνα που παρέχουν υπηρεσίες καθαριότητας των χώρων της κατοικίας, αλλαγή κλινοσκεπασμάτων, παρασκευή φαγητού και προετοιμασία γευμάτων κλπ. [βλ. και Γ. Λεβέντη: Οικιακοί μισθωτοί, ΔΕΝ 55(1999).321] υπάγονται δε υποχρεωτικώς

στην ασφάλιση του ΙΚΑ (βλ. Γ. Ψηλού, Ασφάλιση Οικιακών Βοηθών, ΔΕΝ 54(1998).324]. Μόνο στους οικοσπιτους οικιακούς μισθωτούς δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις για τα χρονικά όρια εργασίας, οι διατάξεις για την πρόσθετη αμοιβή της υπερεργασίας ή υπερωριακής εργασίας και για τις σχετικές προσαυξήσεις, καθώς και για την αμοιβή εργασίας Κυριακών και αργιών [βλ. ΑΠ 1955/2007 ΕΛΔ 49(2008).466 =ΕΕργΔ 67(2008).1426, ΑΠ 644/1983 και 645/1982 ΕΕργΔ 42(1983).1002 και 1024, αντίστοιχα]. Στους δε οικιακούς μισθωτούς έχουν επεκταθεί, με το άρθρο 43 του Ν. 1836/1989, οι διατάξεις για την αποζημίωση απολύσεως και επομένως η καταγγελία της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας τους είναι έγκυρη με τις προϋποθέσεις του άρθρου 5 παρ. 3 του ν. 3198/1955, ήτοι εφόσον αυτή έχει γίνει εγγράφως, έχει καταβληθεί η οφειλόμενη αποζημίωση και έχει καταχωρηθεί η απασχόληση του απολυομένου στο τηρούμενο για το ΙΚΑ μισθολόγιο ή έχει ασφαλιστεί ο απολυόμενος [ΑΠ 971/2009 ΔΕΝ 65(2009).1184, ΑΠ 1397/2006 ό.π.].

II. Περαιτέρω, από το άρθρο 904 του ΑΚ, που ορίζει ότι όποιος έγινε πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια, προκύπτει ότι στοιχείο του πραγματικού κάθε απαιτήσεως αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι, εκτός των άλλων και η ανυπαρξία ή η ελαττωματικότητα της αιτίας, βάσει της οποίας έγινε η περιουσιακή μετακίνηση και επήλθε ο πλουτισμός του λήπτη. Αν λείπει το στοιχείο αυτό, δεν στοιχειοθετείται απαίτηση από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, αφού η απαίτηση αυτή προϋποθέτει έλλειψη αξιώσεως από την αιτία. Τέτοια υπάρχει και όταν η αιτία της παροχής είναι παράνομη, εξαιτίας απαγορευτικής διατάξεως νόμου. Αν ασκηθεί αγωγή, με την οποία αναζητείται ευθέως από τον ενάγοντα εργαζόμενο ο πλουτισμός (ωφέλεια) του εναγομένου εργοδότη, εξαιτίας της ακυρότητας της συμβάσεως εργασίας, για να είναι ορισμένη η αγωγή, θα πρέπει να αναφέρονται στο δικόγραφο αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 216 παρ. 1^α ΚΠολΔ τα περιστατικά που συνεπάγονται την ακυρότητα της συμβάσεως και συνιστούν τον λόγο για τον οποίο η αιτία της εντεύθεν ωφέλειας του εργοδότη δεν είναι νόμιμη. Αν όμως η βάση της αγωγής από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό σωρεύεται κατά δικονομική επικουρικότητα (άρθρο 219 ΚΠολΔ), υπό τη ενδοδιαδικαστική αίρεση της απορρίψεως της

κύριας βάσης της αυτής από τη σύμβαση εργασίας, αρκεί για την πληρότητα αυτής, να γίνεται απλή επίκληση της ακυρότητας της συμβάσεως χωρίς να απαιτείται να αναφέρονται και οι λόγοι στους οποίους οφείλεται η ακυρότητα (Ολ. ΑΠ 22/2003). Εξάλλου, η αγωγή του αδικαιολογήτου πλουτισμού τόσο από ουσιαστική όσο και από δικονομική άποψη έχει επιβοηθητικό χαρακτήρα και μπορεί να ασκηθεί αν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από σύμβαση ή αδικοπραξία. Έτσι αν η αγωγή στηρίζεται στα ίδια περιστατικά, στα οποία θεμελιώνεται η αγωγή από σύμβαση ή αδικοπραξία, είναι νομικά αβάσιμη, γιατί αφού υπάρχει σύμβαση ή αδικοπραξία, ο ενάγων δύναται να αξιώσει τις αξιώσεις του από αυτές και δεν μπορεί να προσφύγει στην επικουρική βάση του πλουτισμού.

III. Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 330, 299, 932, 914, 281, 648 και 672 του Α.Κ. 5 παρ. 1 και 22 παρ. 1 του Συντάγματος προκύπτει ότι εάν η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας από τον εργοδότη συντελέστηκε υπό συνθήκες παράνομες και υπαίτιας προσβολής της προσωπικότητας του εργαζομένου, καθώς και της επαγγελματικής δραστηριότητάς του, ενόψει του είδους της εργασίας του και του ιδιαίτερα έντονου συμφέροντος αυτού για πραγματική απασχόληση ή που συνιστούν αδικοπραξία (καταχρηστική καταγγελία), ο εργοδότης μπορεί να υποχρεωθεί να καταβάλει στον εργαζόμενο και χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη, το ποσό της οποίας καθορίζεται από το δικαστήριο κατ' εύλογη κρίση (ΑΠ 84/2010 ΔΕΕ 2011 - 500, ΑΠ 983/2009 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 876/2009 ΔΕΕ 2011- 955, , ΕφΛαμ14/2013 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 642/2010 ΔΕΕ 2011- 232).

IV. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 128 παρ. 1, 2 και 3 του ΚΠολΔ επί επιδόσεως εγγράφου, αν ο παραλήπτης του εγγράφου δε βρίσκεται στην κατοικία του, το έγγραφο παραδίδεται σε ένα από τους συγγενείς ή υπηρέτες που συνοικούν μαζί του. Ως σύνοικοι θεωρούνται εκείνοι που διαμένουν στο ίδιο διαμέρισμα, προς τους οποίους έτσι εγκύρως γίνεται η επίδοση του εγγράφου, αν ο παραλήπτης δεν βρεθεί από το δικαστικό επιμελητή στην κατοικία του (ΑΠ 237/2006 ΝΟΜΟΣ). Εξ άλλου από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 117, 139, 438 και 440 ΚΠολΔ συνάγεται ότι η έκθεση επιδόσεως δικογράφου, που έχει συνταχθεί από τον αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο δικαστικό επιμελητή αποτελεί δημόσιο έγγραφο, το οποίο παρέχει πλήρη

απόδειξη ως προς όσα βεβαιώνονται σ' αυτό ότι έγιναν από το δικαστικό επιμελητή ή ενώπιον του. Ανταπόδειξη επιτρέπεται μόνο με προσβολή του εγγράφου ως πλαστού. Αντίθετα, ως προς τα περιστατικά που περιέχονται στην πιο πάνω έκθεση, αλλά δεν υποπίπτουν από τη φύση τους στην άμεση αντίληψη του δικαστικού επιμελητή και των οποίων την αλήθεια όφειλε αυτός να εξετάσει (όπως η αναφερόμενη στην έκθεση επιδόσεως βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή ότι ο παραλαβών το επιδοθέν έγγραφο ήταν υπάλληλος του προς όν η επίδοση, ή ότι ήταν σύντοκος αυτού, ή ότι ο τόπος της κατοικίας αυτού ήταν στην συγκεκριμένη διεύθυνση, όπου και έγινε η επίδοση -(ΑΠ 555/2004 ΝΟΜΟΣ-) ή η αναφερόμενη στην έκθεση επιδόσεως βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή ότι παρέδωσε το έγγραφο, λόγω απουσίας του παραλήπτη της επιδόσεως στον τόπου εργασίας του, στο συνεργάτη αυτού- (ΑΠ 1916/2005 ΕΛΔ 2006.482), η έκθεση επιδόσεως αποτελεί κατά το άρθρο 440 ΚΠολΔ πλήρη απόδειξη, επιτρεπομένης όμως ανταποδείξεως, το βάρος της οποίας φέρει σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 338 ΚΠολΔ εκείνος που αμφισβητεί την αλήθεια τους (ΑΠ 237/2006 ΝΟΜΟΣ, 415/2005 ΝΟΜΟΣ, ΕφΔωδ. 274/2004 ΝΟΜΟΣ, ΕΑ 9584/1995 ΕΛΔ 37.1131).

Η ενάγουσα, εκθέτει με την κρινόμενη αγωγή της, ότι προσλήφθηκε την 23-01-2023 από τους εναγόμενους, με προφορική συμφωνία εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, προκειμένου να εργαστεί ως φύλακας, φροντιστής των διδύμων τέκνων των εναγομένων, ηλικίας τότε οκτώ μηνών. Ότι στις αρμοδιότητες της συμπεριλαμβάνονταν η φύλαξη των τέκνων, οικιακές εργασίες εν σχέσει με τα τέκνα, όπως πλύσιμο και σιδέρωμα κλινοσκεπασμάτων, ρούχων των τέκνων, επιπλέον φροντίδα σε περίπτωση ασθένειας. Ότι ο 1^{ος} εναγόμενος διένυε τότε την περίοδο 15μηνος άδειας ανατροφής τέκνου, καθόσον τυγχάνει Αξιωματικός ενώ στην οικία των εναγομένων διέμεναν ακόμα η μητέρα της 2^{ης} εναγομένης ηλικίας τότε 87 ετών και η αδερφή της 2^{ης} εναγομένης Ότι η εργασία της ενάγουσας παρέχονταν σε πενθήμερη βάση και για οκτώ ώρες ημερησίως ήτοι με ωράριο από 09.00 πμ έως 17.00 μμ, ωστόσο από την αρχή της συνεργασίας της με τους εναγόμενους της ζητήθηκε να προσέρχεται κατά 20 με 15 λεπτά νωρίτερα, όπως και έπραξε λόγω της ανάγκης της να εργασθεί. Ότι οι

εναγόμενοι για τις υπηρεσίες της της προσέφεραν το ποσό των 850,00 ευρώ μηνιαίως καθαρά και μιστό που κάλυπτε τις νόμιμες εισφορές στο ΙΚΑ το ποσό των 1.133,05 ευρώ. Ότι από την αρχή της συνεργασίας της με τους εναγομένους, της ζητήθηκε να προσέρχεται κατά 20 με 15 λεπτά νωρίτερα το πρωί, να αναλάβει οικιακές εργασίες άσχετες με τη φύλαξη και φροντίδα των διδύμων, όπως πλύσιμο πιάτων, γενικότερο συμμαζέμα, ξεσκόνισμα. Ότι η παρουσία πολλών ατόμων στο σπίτι, είχε ως αποτέλεσμα η ενάγουσα να δέχεται διαφορετικές οδηγίες από καθένα από τα πρόσωπα αυτά, που δεν συμφωνούσαν ως προς τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών της. Ότι το οκτώωρο δεν τηρήθηκε ποτέ, ούτε της προσφέρθηκε επιπλέον χρηματικό ποσό για την επιπρόσθετη ώρα εργασίας της ή τις επιπρόσθετες υπηρεσίες, ότι δεν της κατεβλήθη δώρο Πάσχα έτους 2023, ούτε της χορηγήθηκε η ελάχιστη νόμιμη άδεια της, ούτε το ποσό που αντιστοιχούσε στα δεδουλευμένα της για το μήνα Ιούλιο 2023, οπότε και απολύθηκε την 18-07-2023. Ότι οι εναγόμενοι ειδικότερα δεν της έχουν καταβάλλει α) αναλογία μισθού Ιουλίου 2023 ήτοι $1.133,05/25=45,322$ ημερομίσθιο εκ του οποίου αφαιρείται ποσό 9,52% που αντιστοιχεί σε εισφορές εργαζομένου, ήτοι 41,007 ευρώ X 13 ημέρες= 533,095 ευρώ (Υ.Α. 8900/46,21091/46,22825/51,άρθρο 5 ΕΓΣΣΕ 1975), β) δώρο Πάσχα έτους 2023 ανερχόμενο στο ήμισυ του μηνιαίου μισθού αφαιρουμένων των εισφορών ήτοι 1.025,18 ευρώ /2= 512,591 ευρώ / 15= 34,172 ευρώ X 10 = 341,72 + 17,086 (για τις υπόλοιπες τέσσερις ημέρες) = 358,806 ευρώ προσαυξανόμενο με το συντελεστή αδειας (0,04166) και συνολικά ανερχόμενο σε 373,753 ευρώ για δώρο Πάσχα, γ) δώρο Χριστουγέννων 355,211 ευρώ, δ) επίδομα αδειας για δέκα ημέρες ήτοι 512,591 ευρώ /2 = 256,295 ευρώ, ε) αποζημίωση μη ληφθείσης αδειας ανερχόμενη στο ποσό των 984, 175 ευρώ καθόσον εργάστηκε για έξι μήνες, αλλά δεν έλαβε ούτε μία ημέρα από τις δικαιούμενες ημέρες (δέκα ημέρες) οπότε προσαυξάνεται το ποσό κατά 100% και συνολικά για όλα τα παραπάνω το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων δύο ευρώ και 53 λεπτών (2.502,529 €). Ότι περαιτέρω, εξαιτίας της αντισυμβατικής συμπεριφοράς των εναγομένων, που κώφευαν στα αιτήματα της για καταβολή των νομίμων αποδοχών της, της προκλήθηκε βιοποριστικό πρόβλημα ενώ απαξιώθηκε η προσωπικότητά της ως εργαζομένης και για το λόγο αυτό της οφείλουν χρηματική ικανοποίηση για την ηθική της

βλάβη, ποσού επτά χιλιάδων ευρώ (7.000€). Ζητεί, δε η ενάγουσα με βάση το παραπάνω ιστορικό, επικουρικά δε με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να της καταβάλλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τις παραπάνω αιτίες το ποσό των εννέα χιλιάδων πεντακοσίων δύο ευρώ και πενήντα δύο λεπτών (9.502,52 €) με το νόμιμο τόκο από τότε που έκαστο κονδύλι κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, άλλως επικουρικά από τη λήξη της μεταξύ των διαδίκων σύμβασης την 18-07-2023, άλλως από την προσφυγή της στην Επιθεώρηση Εργασίας, άλλως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και τέλος να καταδικασθούν στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης.

Με το περιεχόμενο αυτό, η αγωγή, παραδεκτά φέρεται να συζητηθεί, απορριπτομένης της ένστασης περί απαραδέκτου της συζήτησης σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη νομική σκέψη υπό IV και λόγω μη ύπαρξης δικονομικής βλάβης του 1^{ου} εναγομένου, κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (614 παρ. 3 εδ. α' ΚΠολΔ) ενώπιον του αρμοδίου τούτου καθ' ύλην και κατά τόπον Δικαστηρίου (άρθρα 16 παρ. 2, 622 Α εδ. 2 ΚΠολΔ), είναι δε και αυτεπαγγέλτως ερευνώμενη κατ' άρθρο 216 ΚΠολΔ αρκούντως ορισμένη, παρά τον περί του αντιθέτου ισχυρισμό των εναγομένων, εκτός από το κονδύλι περί χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης καθόσον η ενάγουσα δεν επικαλείται υπαιτιότητα των εναγομένων και συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που να προκάλεσαν την ηθική της βλάβη, καθόσον περιέχει όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις της και ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς. Ειδικότερα, η ενάγουσα επικαλείται την κατάρτιση της σύμβασης, την εκτέλεση της εργασίας και όλα εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται κατά νόμο για τον καθορισμό της αμοιβής, κατά τα άρθρα 1 παρ. 2α' και 2-24 του ΠΔ 696/1974, όπως αντικαταστάθηκαν με τα άρθρ. 1-15 του ΠΔ 515/1989 (ΑΠ 969/2015 ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη ως προς την κύρια βάση της, ενώ ως προς την επικουρική βάση της τυγχάνει μη νόμιμη, καθόσον η ενάγουσα δεν επικαλείται ακυρότητα της σύμβασης, ερειδόμενη στις διατάξεις που εκτίθενται στις νομικές σκέψεις της παρούσας, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 648 επ., 349, 350, 655, 656, 657, 340, 341, 345, 346, 57, 59, 281, 904, 914 και 932 ΑΚ, ν. 1876/1990, 1 του ν.

3385/2005, 1, 3 παρ. 1 του α.ν. 539/1945 και 3 § 16 του ν. 4505/1966, όπως ισχύουν μετά το ν. 1346/1983 και το ν. 3302/2004 για την κανονική άδεια και το επίδομα αδειάς, 1 παρ. 2 του ν. 1082/1980 και του άρθρου 2 των εκδοθεισών κατά καιρούς Υπουργικών Αποφάσεων «περί χορηγήσεως δώρων για τις εορτές του Πάσχα και των Χριστουγέννων», ν. 3198/1955, 68, 70, 176, 191 αρ. 2, 907, 908 και 910 αρ. 4 ΚΠολΔ, και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, μη υποκειμένη σε τέλος δικαστικού ενσήμου σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 71 του ΕισΝΚΠολΔ.

Από την ένορκη κατάθεση των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης (εξετάσθηκε ένας μάρτυρας από κάθε διάδικη πλευρά), που περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη, άλλα δε, για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς πάντως να παραλείπεται κανένα από κατά την εκτίμηση της υπόθεσης, αποδείχθηκαν τα εξής: η ενάγουσα προσλήφθηκε την 23-01-2023 από τους εναγόμενους, με προφορική συμφωνία εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, προκειμένου να εργαστεί ως φύλακας, φροντιστής των διδύμων τέκνων των εναγομένων, ηλικίας τότε οκτώ μηνών. Στις αρμοδιότητες της συμπεριλαμβάνονταν η φύλαξη των τέκνων, οικιακές εργασίες εν σχέσει με τα τέκνα, όπως πλύσιμο και σιδέρωμα κλινοσκεπασμάτων, ρούχων των τέκνων, επιπλέον φροντίδα σε περίπτωση ασθένειας. Ο 1^{ος} εναγόμενος διένυε τότε την περίοδο 15μηνης άδειας ανατροφής τέκνου (όπως προκύπτει και από το από 27-09-2023 υπόμνημα του 1^{ου} εναγομένου ενώπιον της Επιθεώρησης Εργασίας - σχετ. 40 προτάσεων ενάγουσας), καθόσον τυγχάνει.

ενώ στην οικία των εναγομένων διέμεναν ακόμα η μητέρα της 2^{ης} εναγομένης ηλικίας τότε 87 ετών και η αδερφή της 2^{ης} εναγομένης

Η εργασία της ενάγουσας παρέχονταν σε πενθήμερη βάση και για οκτώ ώρες ημερησίως ήτοι με ωράριο από 09.00 πμ έως 17.00 μμ, ωστόσο από την αρχή της συνεργασίας της με τους εναγόμενους της ζητήθηκε να προσέρχεται κατά 20 με 15 λεπτά νωρίτερα, όπως και έπραξε λόγω της ανάγκης της να εργασθεί. Οι εναγόμενοι για τις υπηρεσίες της της προσέφεραν το ποσό των 850,00 ευρώ μηνιαίως καθαρά (βλ. την από 24-07-2023 αίτηση για

διενέργεια εργατικής διαφοράς ενώπιον της Επιθεώρησης Εργασίας-σχετ. 39 προτάσεων ενάγουσας) και μισθό που κάλυπτε τις νόμιμες εισφορές στο ΙΚΑ το ποσό των 1.133,05 ευρώ. Από την αρχή της συνεργασίας της με τους εναγομένους, της ζητήθηκε να προσέρχεται κατά 20 με 15 λεπτά νωρίτερα το πρωί (εξάλλου στην από 24-07-2023 αίτηση για διενέργεια εργατικής διαφοράς ενώπιον της Επιθεώρησης Εργασίας αναγράφεται ωράριο 08.00 πμ με 17.00 μμ), να αναλάβει οικιακές εργασίες άσχετες με τη φύλαξη και φροντίδα των διδύμων, όπως πλύσιμο πιάτων, γενικότερο συμμάζεμα, ξεσκόνισμα. Σημειώνεται, ότι αυτές οι εργασίες είναι συνήθειες για οικιακούς μισθωτούς και ότι είθισται οι οικιακοί μισθωτοί που φροντίζουν για ηλικιωμένους ή ανήλικα τέκνα να εκτελούν και κάποιες εργασίες που έχουν σχέση με την καθαριότητα οικίας. Η παρουσία πολλών ατόμων στο σπίτι, είχε ως αποτέλεσμα η ενάγουσα να δέχεται διαφορετικές οδηγίες από καθένα από τα πρόσωπα αυτά, που δεν συμφωνούσαν ως προς τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών της (βλ. ένορκη κατάθεση μάρτυρος ενάγουσας). Το οκτάωρο δεν τηρήθηκε (βλ. ένορκη κατάθεση μάρτυρος ενάγουσας) και δεν της κατεβλήθη δώρο Πάσχα έτους 2023, ούτε της χορηγήθηκε η ελάχιστη νόμιμη άδεια της, ούτε το ποσό που αντιστοιχούσε στα δεδουλευμένα της για το μήνα Ιούλιο 2023, οπότε και απολύθηκε την 18-07-2023. Οι εναγόμενοι ειδικότερα δεν της έχουν καταβάλλει α) αναλογία μισθού Ιουλίου 2023 ήτοι ποσό $1.133,05/25=45,322$ ημερομίσθιο εκ του οποίου αφαιρείται ποσό 9,52% που αντιστοιχεί σε εισφορές εργαζομένου, ήτοι 41,007 ευρώ X 13 ημέρες= 533,095 ευρώ (Υ.Α. 8900/46,21091/46,22825/51,άρθρο 5 ΕΓΣΣΕ 1975), β) δώρο Πάσχα έτους 2023 ανερχόμενο στο ήμισυ του μηνιαίου μισθού αφαιρουμένων των εισφορών ήτοι $1.025,18$ ευρώ /2= 512,591 ευρώ / 15= 34,172 ευρώ X 10 = 341,72 + 17,086 (για τις υπόλοιπες τέσσερις ημέρες) = 358,806 ευρώ προσαυξανόμενο με το συντελεστή αδείας (0,04166) και συνολικά ανερχόμενο σε 373,753 ευρώ για δώρο Πάσχα, γ) δώρο Χριστουγέννων 355,211 ευρώ, δ) επίδομα αδείας για δέκα ημέρες ήτοι 512,591 ευρώ / 2 = 256,295 ευρώ, δ) αποζημίωση μη ληφθείσης αδείας ανερχόμενη στο ποσό των 984, 175 ευρώ καθόσον εργάσθηκε για έξι μήνες, αλλά δεν έλαβε ούτε μία ημέρα από τις δικαιούμενες ημέρες (δέκα ημέρες) οπότε προσαυξάνεται το ποσό κατά 100% και συνολικά για όλα τα

παραπάνω το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων δύο ευρώ και 53 λεπτών (2.502,529 €). Κατόπιν των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στην ενάγουσα το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων δύο ευρώ και πενήντα δύο λεπτών (2.502,52€) με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Η παρούσα πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή επειδή συντρέχουν προς τούτο εξαιρετικοί λόγοι (908ΚΠολΔ).Τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας βαρύνουν τους εναγόμενους κατά το μέρος που ηττήθηκαν (176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την αγωγή .

Υποχρεώνει τους εναγόμενους να καταβάλουν στην ενάγουσα αλληλεγγύως και εις ολόκληρον το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων δύο ευρώ και πενήντα δύο λεπτών (2.502,52€) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

Κηρύσσει την παρούσα προσωρινά εκτελεστή.

Καταδικάζει τους εναγόμενους στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων ευρώ (200€).

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Μαρούσι Αττικής την 28. Μαΐου 2025, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων Δικηγόρων των διαδίκων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

